

nogensinde er kommen frem. Naar man gjen- nemlæser alle de mange Love, som ere bragte ind under denne nye § 16 uden nogen Hen- viisning, til hvilken Conto de høre, uden at nogenfomhelst Pengebevilling følger med dem, og uden at der er Nogetsomhelst, der charak- teriserer dem som Dele af Finantsloven, fore- kommer det mig at være aldeles klart, at man kun har fundet en Udvei til at komme ud af en Klemme, men ikke har fundet en Vej, hvor- paa man kunde ønske at bevæge sig fremad; den Vej, man var begyndt at komme ind paa, var den naturlige, og paa den skulde man have vedblevet at bevæge sig fremad. I hele denne Sag er der kun eet Princip at fastholde, og det er det, hvorpaa den hele constitutionelle Myndighed med Hensyn til Finantsvæsenet be- roer, at ingen Udgift tør afholdes, med mindre den er bevilget gennem Finantsloven, det vil sige, at Bevillingen er indordnet under visse bestemte Kategorier, der saavidt muligt ere fastsatte i visse Summer eller begrænsede saaledes, at visse Summer ikke kunne overskrides, saaledes at der er en klar og tydelig Henvisning for Statsrevisionen, for at denne kan undersøge, om der i Henhold til disse Bevillinger er anvendt Mere eller Mindre, end der paa Finantsloven er bestemt; men dette naaer man ikke ad den Vej, som her er foreslaaet; det Overflag, som Finants- loven skal indeholde, er paa en vis Maade bespottet ved denne nye § 16; den viser saa tydeligt — forøvrigt har det til en vis Grad allerede tidligere viist sig — at Overflaget ikke har været tilstede, som det burde, ved de en- kelte Love; men det har heller ikke kunnet være tilstede paa Finantsloven, idet disse Love ere komne ind i § 16 paa en Tid, hvor Finants- loven efter sin naturligste og ønskeligste Gang slet ikke vilde have været her i Rigsdagen. At Finantsloven er kommen tilbage til dette Thing, er ogsaa et Beviis paa, at denne Udvei ikke er helbig; dersom Finantsloven var gaaet den, som vi maa haabe, naturlige Gang, og den Skikkelse, hvori den kom til det andet Thing, havde været saaledes, at det andet Thing ikke havde anset det for fornødent at gjøre Ret- telser i den, saa havde den nu været færdig og maaskee været forelagt Hans Majestæt og

faaet hans allerhøieste Underskrift. Jo tidligere Finantsloven kan blive færdig, før Marskiftet indtræder, des fuldstændigere kan Ministeriet foretage alle de Forberedelser, som bør stee, forinden Finantsloven sættes i Kraft. Nu har, hvad jeg med Hensyn til Finantslovens Be- handling vil kalde mindre heldige Begivenheder gjort, at man her i Folkethinget ikke har kunnet ane, hvorledes man i det andet Thing kunde ønske Finantsloven i alle Smaaposter, og at det an- det Thing ikke har kunnet afholde sig fra at rette disse Smaaposter efter sin Trang og Fornødenhed, og deraf er det kommet, at Fi- nantsloven i dette Dieblik forsaavidt er vendt tilbage under en gunstig Tilskikkelse, at den kan modtage en Dregning af alle de herhenhørende Love. Jeg siger, det er dette Princip, der lig- ger paa Bunden af den hele Behandling, men Resten er en Erfaringsag, det er Udbyttet af flere Forsøg; vi ere heller ikke her komne til paa eengang at faae Finantsloven og alle de Dele, hvoraf den maa sammensættes, uagtet vi have haft liggende for os en Række af Erfar- inger, gjorde over den samme Sag i andre Lande; uagtet man fra Begyndelsen af har søgt at tilegne sig saa Meget deraf, som man har kunnet, saa er man dog endnu ikke kommen dertil, men vi vare, som sagt, paa Veie dertil. Det er oftere blevet bemærket her i Thinget, at det var et Savn ved enhver Lov, som med- førte en Udgift, at Overflaget over Udgifterne ikke var indført som en Paragraph i Loven; Erfaringen i de Lande, hvor man har udviklet det constitutionel- finantsielle System og det sig dertil sluttende Regnskabsvæsen saa fuldstændigt, saa at man i andre Lande søger saa meget som muligt at nærme sig dertil som et Forbillede, har ført ind paa en ganske anden Vej, som er langt fuldkomnere end hvad her er foreslaaet, og Erfaringerne der vise netop, at man der har betraadt den samme Vej, som vi havde betraadt igennem Bevillingsparagraffen. Denne Be- villingsparagraph er naturligvis ikke falden fra Himlen; da den første Gang kom for her i denne Sal, var der ikke Noget, som egentlig kunde tilskrive sig en Opfindelse i den Henseende, men vel en Overførelse i en mindre fuldstæn- dig Form af, hvad der tidligere er steet paa andre Steder; er der Noget, der formener at